in hyeme pauciores ſunt egritudines ꝙ̄ in
eſtate. mortifere vero magis in hyeme. Et
rn̄det ꝙ in eſtate plura quidem occaſiōe fiūt
egritudīes. in hyeme vero nō. qȝ plure occa-
ſiōes citius digerūt in hyeme. Vn̄ illa q̄ fi-
unt a maiori occaſiōe merito peiora ſunt et
magis deſtructa. hmōi aūt ſunt q̄ in hyeme
eueniūt. Et ypoc. in affor. ſuis. Senes iu-
uenibus frequēter min⁹ egrotant. Cūqȝ in-
eis crebri⁹ egritudīes fiāt multotiēs com-
moriūt. Moralr̄ ſicut ſanitas corporalis eſt
ēq̄litas humoꝝ: ita ſanitas ſpūalis eſt tēpan-
tia paſſionū. et diſtēpantia earū infirmitas
ſpūalis. Eſtas eſt iuuētus. hyems ſenect⁹.
Verū eſt igitur ꝙ plures et frequētiores ac-
cidunt ſpūales infirmitates in iuuene ꝙ̄ in
ſene. qȝ multoplures ſunt occaſiōes tam ex
cōplexiōe calida ꝙ̄ ex iuuenili inexpientia.
Sȝ certe iſte infirmitates nō ſunt ita piculo-
ſe et ḡues. Grauius eñ peccat qui minori oc-
caſiōe ꝙ̄ qui maiori. et plurimū peccāt ſicut
iuuenes. et iō ſunt multo curabiliores in iu-
uenibus ꝙ̄ ſunt in ſenib⁹. qȝ ſi accidūt ſeni-
bus vix curātur. Exemplū ḋ ſalomōe. iij.
regū. xi. vbi dr̄. Cū eſſet ſenex dānatum eſt
cor eius p mulieres. cā eſt. qȝ tales infirmi-
tates pcedūt ex magna malitia eīn natura.
Tales etiā fuerunt iſti ſenes. de q̄b⁹ daniel
xiij. dr̄. ꝙ egreſſa eſt iniquitas de ſenib⁹ iu-
dicibus qui videbātur regere ppl'm. Et iō
eſt notāduȝ ꝙ hitus bn̄ viuēdi acquirēdus
eſt in iuuētute ſi hō velit ſancte viuere in ſe-
nectute. nec aliquis de etate nimis cōfidat.
qȝ quidā qui in iuuētute euaſerūt: in ſene-
ctute turpiter cecíderūt. ſicut ille qui. xl. an-
nis vgo vixerat. et i. xl. āno corrupt⁹ obijt
iſto āno. Et iō ſignāter orat p̄s. Ne pijcias
me in tpe ſenectutis. ¶ Tertio iurgere
debēt ad ſobrietatem. Tbi. ij. Iuuenes ſit
hortare vt ſobrij ſint. Nihil eñ magis cōue-
nit iuuenib⁹ ſobrietate. Per hanc eñ luxu-
ria domat et ſapia acquirit. Et iō merito ſo-
brietas cōpat amatiſto. de quo dr̄ in lapi-
dario ca. xvi. Hic facilis eſt ſculpi. pri⁹ ebri-
tati. et carus habet qui rarior eſt. Et dr̄ etiā
ꝙ pſeruat equū geſtātis a ceſpitatōe et infir-
mitate. Iſto mō moralr̄ ſobrietas ē facilis
ſculpi. qȝ ſobrij facillime docēt. Sūt eñ do-
ciles vt exēplū habem⁹ dañ. i. ꝙ daniel et
ocij ſui pueri qui nolebāt comedere de ci-
bis regis Nabuchodonoſor. nec bibere de
vino eius. ſ comederūt legumia et biberūt
aquam. honeſtiores fuerunt ceteris pueris
chaldeoꝝ. ibi poſt decem dies inuenti ſunt
vultus coꝝ meliores et corpulentiores pre
omnib⁹ pueris qui veſcebāt de cibo regio.
et pueris illis dedit dñs ſciam et diſciplinā
in omni ſapia et libro. Et augu. ix. ɔfeſ. ca.
viij. narrat de q̄dam bona matrona q̄ curā
quarūdā filiaꝝ nobiliuȝ habebat. eratqȝ in
eis cohercēdis cū corp⁹ eſſet facta ſeuenta-
te vehemens atqȝ in docēdis ſobria ſapia.
Nā eas preter illas horas quib⁹ ad menſaȝ
pentū moderatiſſime alebātur. ſi exardeſce-
rēt ſiti neqȝ aquā bibere ſinebat. pcauēs cō-
cauēs ɔſuetudinē malā. et addēs verbū ſa-
nū. mō aquā bibitis. qȝ in poteſtate vinū ñ
habetis. cū ad maritos veneritis facte dñe
apothecaꝝ et cellarioꝝ. aq̄ ſordebit. ſ mos
potādi pmanebit. Dr̄ etiā ꝙ pſeruat equuȝ
geſtātis ceſpitatōe. Aīa adoleſcētis eſt ſicut
eques. caro ſicut equus. Iſa. xxxi. Equi eo-
rū caro. Aīa iuſtū equū dȝ regere et refre-
nare et interdum vrgere calcarib⁹. Si vero
eques. i. aīa illā gēmā ſobrietatis portaue-
rit. caro que eſt equus nō pdet ſenſum. nec
ceſpitabit in via morum. nec cadet p pcm̄.
imo etiā corporalē infirmitatē euadet. Vn̄
Sene. x. declamationū dic ꝙ iō ſubito mo-
rimur. qȝ de mortuis viuimus. quicquid
auiū volitat. quicquid piſciū natat. quic-
quid feraꝝ diſcurrit nr̄is ſepelit vētribus.
Quere nūc cur ſubito moriamur: qȝ mortu-
is viuim⁹. De illo dicit etiā Inno. de vili
cōdi. huma. Initiū iquit vite hoīs aq̄ et
panis. Guloſis aūt nō ſufficiūt fructus ar-
boris ſeu arboꝝ. nō ḡna leguminū. nō radi-
ces herbaꝝ. nō piſces maris. nō beſtie terre.
nō aues celi. Sȝ querūtur. pigmēta parātur
aromata. capiuntur obeſa. q̄ ſtudioſe coquūt
et laute parant officio miſtroꝝ. alius ɔtudit
et colat. ali⁹ ɔfundit et ɔficit. ſubam ɔuer-
tit in accidēs. naturā mutat in artē. vt ſatu-
ritas tranſeat in eſuriē. reuocet appetitū. ad
irritādū gulā ñ ad ſuſtētandū naturā. nō ad
neceſſitatē ſupplēdā ſ ad cupiditatē explēdā.

¶ Feria ſexta poſt letare.

ERat quidam
lāguēs lazar⁹ de bethania. Jo.
xi. ¶ Vn̄ Phs. ij. de genera.
dicit ꝙ motus ſolis in obliquo

circulo eſt cauſa generationis et corruptio/
nis. Cuius rõ eſt. q: ſi directe ſemp luceret:
ſuper emiſpiũ nr̃m ſuo feruore terram tantũ
deſiccaret q̄ ſterilis efficeret̃. Quare ad vi/
uentiũ cõſeruatõez neceſſariũ eſt vt qñq3 ſol
oblique ſplẽdeat. Sic ſpũal'r ſi deus qui eſt
ſol iuſtitie. ſemp lumẽ ꝓſperitatis obmitte/
ret multis eſſet cã ſterilitatis et infructuoſi/
tatis q̄ opa virtutũ nõ facerẽt. Aduerſitas
eñi iuſtoꝝ nõ eſt ſignũ reprobatõis. ſ; exerci
tiũ virtutis. vij. q. i. aduerſitas. Deus ergo
qñq3 bonos et iuſtos oblique ꝑ ſubtractio
nem ꝓſpitatis reſpicit. et in tenebris aduer
ſitatis ſtare ꝑmittit. vt ſi mortalia nõ habe/
ant: venialia tñ h̃ abluant. vel ſi tepidi ſunt
excitent̃ et ad deũ ire cõpellantur. Grego.
Mala q̃ nos hic premũt: ad deũ ire cõpellũt
vel vt laus dei augeat̃. et potentia virtutis
ei⁹ ab hoib⁹ cognoſcat̃. Sic etiã xp̃s ami/
cũ ſuũ ĩfirmitate mori voluit. vt eũ miracu/
loſe ſuſcitando a morte potẽtiã et gl'iam pa
tris manifeſtaret. Quare dicit infirmitas.
hec nõ eſt ad mortẽ. ſ; vt manifeſtentur opa
dei in illo. ſ. lazaro qui erat lãguens de be
thania. ¶ X ¶ Querit̃ an mors et infirmi/
tas et hmõi penalitates et aduerſitates ſint
nobis a natura: vl' a pctõ primoꝝ parentum
in penã inflicta: Et videt̃ q̄ a natura inata
Quia ꝑm pħm de generatõe et corruptiõe.
Omñe cõpoſitũ ex ꝯrijs naturaliter diſſolui
tur et deſtruit̃. Patet hoc in oĩb⁹ aĩalibus
et beſtijs q̃ naturaliter moriuntur. q̃ tamẽ nõ
peccauerũt. Rñdet be. augu. iij. de ciui. dei
di. Deus de lege nature nullã3 mortẽ fecit
hoi. ſ; merito inflicta eſt peccatis. qñ petiũ
vidicãs de⁹ dixit hoi. in quo tũc radicaliter
oĩs eram⁹. Terra es in terrã ibis. Erat eñi
creatura hũana creata cum dono origĩalis
iuſtitie. ꝑ quã aĩa h3 perfectũ dñiũ ſup cor
pus. viuificare et regere ſine leſiõe vel qua
cũq3 infirmitate. et iõ h3 potẽtiã nõ moriẽ
di. Iſtud aut̃ dominiũ fuiſſet traductũ in ꝓ
lem. q: fuit ſibi datũ ꝓ ſe et ſuis heredib⁹.
q̄diu eſſent deo ſubiecti. Qñ ergo peccauit
ꝑdidit merito illud bonũ. et iõ deſerẽte vo
luntate voluntatẽ dei creatorẽ ſuũ aĩa incur/
rit neccitatẽ deſerẽdi corp⁹ ſuum. Vñ magr̃
in. ij. ſen. di. xix. allegãs augu. dicit. Crea
tus eſt hõ immortalis qd̃ erat ei de ligno vi/
te nõ de cõditiõe nature: mortalis aut̃ erat
cõditiõe corpis aĩalis. immortalis beneficio
conditoris. Et augu. hoc exprimit exem/
plo. di. q̄ ſic preſeruatũ fuit filijs iſrl' q̄ in. xl.
ãnis veſtimẽta coꝝ nõ veteraſcẽt. ita preſer
uatũ fuit ade vt nõ moreret̃ ſi comederet de li
gno vite. Nõ q̄ illud lignum ꝓpria virtute
poſſit corpus hoĩs facere incorruptibile. cũ
hoc ſit ſolius potẽtie diuine. ſ; q: v̓tute ſibi
data habebat ad hoc diſponere. Et diuina
v̓tus ligno illo tanq̄ ſacro aſſiſteret q̄ imor
talitatẽ ꝑficeret. Hoc etiã p3 in multis exẽ/
plis. Nã multa ſunt aromata. vt mirra. bal/
ſamus. que corpus hoĩs diu a putrefactiõe
cõſeruãt. Quo v̓o diuine v̓tutis rõne aſſi/
ſtẽtis diceretur corporib⁹ illis immortalitatẽ
prebere. Sil'r habet in ſacramẽtis que dicũ
tur cõferre grãm q̄uis ip̃am grãm nõ creãt
ſ; diuina vir.⁹ ip̃is aſſiſtẽs. ¶ Y ¶ Ad ar/
gumẽtu in pricipio dicendũ q̄ l3 hõ cõpoſi
tus ſit ex ꝯrijs. tñ ꝑ donũ ſupadditũ natu/
re fuiſſet conſeruat⁹ a morte. Vñ verũ eſt q̄
omñe cõpoſitũ ex ꝯrijs corrũpit̃ naturaliter.
põt tñ aliqd̃ ꝓpter donũ ſupadditũ eſſe icor
ruptibile. ſicut patebit poſt reſurrectionem.
Nec ẽ ſilitudo de beſtijs q̃ illud donũ nũq̄
haberũt. vt aĩe coꝝ nũq̄ eſſent deo obedie
tes. Iõ in eis mors nõ eſt pena ſ; in natura
In homĩe aũt l3 natura in ſe cõſiderata ſit
mortalis. habuit tñ donum quo morte carere
potuit. et iõ in nobis eſt pena qd̃ in aĩalib⁹
ẽ natura. ¶ Quãtũ ad ꝓſecutiõez euãgelij
hi. ſaluator oſtẽdit penitẽti ponẽ ſuſcitati
ri ſuſtentatõe adoleſcentis. hodie proponit
ꝯuitatẽ mãſuetudis inſtitutiõez ſcrẽtis. Et
in hoc tria notãtur ſpecialiter in euãgelio.
Primo calamitas periculi affligentis. ibi.
Erat quidam languens Lazarus.
Secundo felicitas remedij exigentis. ibi.
Lazarus amicus noſter dormit.
Tertio claritas miracli extollẽtis. ibi. Ih̃s
ergo vt vidit.

Quantum ad pri

mã ꝑtẽ ſicut ibi imediate ꝑmittit. Cũ ſemel
iudei audiſſent xp̃m dicere. Ego et pr̃ vnũ
ſum⁹. voluerũt eũ lapidare. et volentes eũ
capere exiuit de manib⁹ eorũ et abijt trans
iordanẽ. vbi ſtabat Iohes ad baptizãdu3.
et ibi morabat̃ dñs cũ diſciplis ſuis. Loc⁹
aũt ille diſtabat a bethania ꝑ vnã dietam.
Bethania v̓o diſtabat a hieru̓m ꝑ duo mi/
liaria. ſ. xv. ſtadia. et ſtadium eſt pars. vij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

miliaris. Dum ergo ibi dominus eſſet. La-
zarus frater marthe et magdalene ad mor-
tē īfirmatᷓ. et illi tres ſingl'ariter amabantᷓ a
xpo. Sorores ergo lazari de amore dn̄i ple
ne cōfidētes: nūciū ei miſerūt dicētes. Ecce
quē amas infirmatᷓ. q̄ſi dicerent ad ſubue-
niēdū nō ſolū mouere te dȝ nr̄a cōpaſſio: ſ3
etiā ipſiꝰ amici tui lāguentis ſūma dilectio
Dn̄s aūt nūcio rn̄dit. Infirmitas hec nō eſt
ad mortē. Et credendū eſt ꝙ ſorores ex iſta
rn̄ſiōe neſciētes intentōez dn̄i ſui ſunt pluri
mum admirate. q2 eodē die qua ab eis re-
ceſſit nūcius: lazarus obijt. l3 aūt xp̄s ſin-
gl'ariter diligeret eas: tn̄ audita lazari infir
mitate expectauit duobꝰ diebus. et die q̄r-
ta ad ſepulchrū eius verſus bethaniā iuit.
Expectauit aūt ꝑpter tria. ꝑpter honorē dei
vt miraculū fienda magis pateſceret. ꝑpter
vtilitatē lazari. vt ꝓbata cōditiōe vite ●iterū
us reuocatꝰ ad vitā. magis ꝓficeret in con-
tēptu mūdi in deſiderio celeſtis p̄mij timo
re futuri iudicij et amore xp̄i. ꝑpter ſalutē
ꝑpli: vt viſo miraculo īfideles crederent. et
credētes firmarētur. ❧ Z ❧ Moraliter per
iſtū lazaꝝ lāguentē et amicū cuiꝰ īfirmitas
nō fuit ad mortē. pōt notari quilib3 hō ad
uerſitate vel infirmitate flagellatꝰ. Hic eni
eſt amicꝰ dei ſpecialis cui de mēſa ſua hāc
ſcutellā miſit. Nā ſicut pater carnalis filiū
quē magis diligit plus corrigit. vt bn̄ diſci
plinatꝰ hereditatē iuſte poſſideat. Iux̄ illō
in cān. xxiij. q. v. nō putes. Filiꝰ nō diligitᷓ
qui nō diſcipliatᷓ. Sic deꝰ celeſtis pater hic
aduerſitatibus filios ſuos corrigit et caſti-
gat vt exercitentᷓ in virtutibꝰ et tandem habe
ant hereditatē eternā. Vn̄ augu. ad vincen̄.
donatiſtam. et alleg. v. q. v. nō oīs. Quis
nos ampliꝰ pōt amare ꝙ deus. et tn̄ nos n̄
ſolū docere ſuauiter. verūetiā ſalubriter ter-
rere n̄ ceſſat ſomētis leuibꝰ quibꝰ deꝰ ꝯſola
tur. ſepe etiā mordaciſſimū medicamētū in
tribulatōis adhibet. Exercet fame patriar-
chas. ſ. iacob et filios eius. qui fame coacti
fuerūt in egiptū. etiā pios et religioſos po-
pulū cōtumacē grauioribꝰ agitat. Nō aufert
aplo ſtimulū carnis. Tertio rogatꝰ vt in in
firmitate ꝑficiat et regnū eternū poſſideat.
In ſignū huiꝰ poſuit deꝰ an̄ paradiſum fla-
meū gladiū: vt ſignificaret tribulationes et
aduerſitates huiꝰ mundi. ſine quibꝰ nemo
pōt intrare regnū celoꝝ. teſtante aplo. Per

multas tribulatiōes oportet nos intrare re-
gnū celoꝝ. Nā ꝑ tribulatiōes aduerſitatum
Culpa et pena dimittitur.
Gratia dei tribuitur.
Gloria celeſtis acquiritur.
Ad quoꝝ ſingula ꝓmerenda nō ſufficit oīs
tribulatio vite p̄ntis. Vn̄ bern̄. ad ꝓpoſitū
ſic inquit. Nō ſunt cōdigne paſſiōes huius
tp̄is ad p̄teritā culpaȝ. q dimittitᷓ ad p̄ntem
cōſolatōis grāᷓ. q̄ immittitᷓ ad eternā penā. q̄
remittitᷓ et ad futuraȝ gloriā que ꝓmittitur.
❧ Primo eni ꝓbatᷓ ꝙ oīs tribulatōes huiꝰ
vite per ſe ſufficiētes nō ſunt ad dimiſſiōeȝ
culpe et pene. Culpa eni eſt letale vulnꝰ aīe
cuius leſio infinitū eſt magis q̄ꝫ leſio corpo
ralis. inq̄ꝫtū ſpūs dignior eſt corꝑe. ſ3 ꝑpter
vulnꝰ corꝑale curādū neceē ē frequēter inciſio
nes et aduſtiōes ſuſtinere. Iux̄ illud dictū
poeticū. Vt corpꝰ redimas ferrū patiens et
ignē. Quid ergo oporteat ꝑpter aīe vulnera
tolerare. Quāte v̄o difficultatis ſit cura eiꝰ:
oſtēdit dn̄s. nume. xiiij. vbi puniuit filios
iſrl'. xl. ānis iux̄ numeꝝ. xl. dieꝝ. quibus ex
plorauerūt terrā ꝓmiſſiōis. et hoc ꝑpter pec
cata coꝝ. Hō eni merebatᷓ penā eternaȝ. nec
immerito. cū q̄libet pctm̄ maxie mortale ex
honoret deū. Quid ergo erit oīs pena tp̄a-
lis ad illā: et l3 in cōtritiōe cōmutetur pena
eterna in tp̄ale penā. nō tn̄ poſſ3 hō ſoluere
ſi puniretᷓ ſm demeritū culpe. q2 punitᷓ citra
demeritū culpe ex pietate diuie miſericordie
Itē remittitᷓ ex ea multū ex vi clauiū miſte-
rio ſacerdotū. ſm illud Io. xx. quoꝝ remiſe
ritis 2c. ij. Et. ij. corith. Cui aūt aliqd dona
ſtis et ego. Nā et ego qd̓ donaui ſi quid do
naui ꝑpter vos in ꝑſona xp̄i. vt nō circūue-
niamur. vbi dic̄ glo. Idē eſt ac ſi xp̄s dona
ret. Itē remittitᷓ multū de pena ex vi paſſio
nis xp̄i. q̄ ſciꝫ m puniuit ꝓ nobis ex adiu-
torio eccliē q̄ ꝓ pctōribꝰ orat. Vn̄. ij. corith.
v. Si xp̄s ꝓ oībꝰ mortuꝰ eſt. ḡ et nos oēs
mortui ſumꝰ. Cū ergo tribl'atiōes p̄ntes n̄
ſint ſufficientes ad remiſſiōeȝ pene eterne.
rōne īproportiōabilitatis finiti ad infinitū:
ꝓinde ſancti viri optabāt pati penas tempa
les etiā acerbiſſimas vt euaderent eternas.
Vn̄ abacuc. iij. Ingrediatᷓ putredo ī oſſibꝰ
meis. et ſubter me ſcateat: vt requieſcā ī die
tribl'atōis. Simr et iob. vi. Hec mihi cōſola
tio ſit. vt affligēs me dolore non parcat. nec
cōtradicā ī monibus ſancti. Et rōnem huiꝰ

et loquebatur ex inſtinctu ſpiritusſancti illu
minatus. eo ꝙ paſſiões hui⁹ tp̄is trāſitorie
ſunt. et q̄ſi in modico affligētes. Om̄s aūt
tribulatões aut ſunt leues et portari poſſunt.
aut ſunt ḡues et cito aiam deijciūt. Et ideo
ſi pene tp̄ales ſunt timende: m̄ltomagis ti⁹
mede ſunt ille q̄ durabiliores ſunt et ſine fi
ne. imo ſine ꝓportōe magis affligētes. Vn̄
yſaie. liiij. ſcribit. Ad punctū in modico de
reliqui te. et in magnis miſatōib⁹ cōgrega
bo te. et in momēto indignatōis mee abſcō
di faciē meam paulisꝑ a te. et in miſicordia
ſempiterna miſer⁹ ſum tui. C A ¶ Hoc q̄⁹
deꝫ ꝯſiderās mauriti⁹ īꝑator: petiuit a deo
vt ipm puniret h̄. qd̄ et factū eſt. ſicut ꝑcedi
cū ē. s. xiiij. alpha. Z. et i fi. ¶ Scd̄o ꝓbat̄
ꝙ nō ſunt ſufficiētes tp̄ales tribulatões ad
gnā ꝯſolatōis eterne. q oēs paſſiões traſcē
dit. vn̄ ipas amaritudies in dulcedinē vir⁹
tutū vertit. ſicut pꝫ de quibuſdā martirib⁹.
de quibus dr̄ deutro. xxxiij. imolabāt victi⁹
mas iuſticie. qui inundatōem maris q̄ſi lac
ſuggent. qd̄ dulce eſt et nutrimentū pueroꝝ.
Sic tribulatio et ꝑſecutio pabulū eſt electoꝝ.
et hoc facit viuificatio paradiſi et p̄ntia ihu
xp̄i. Sicut patꝫ de theodoro martire. qui ꝙ
diu tormētatus eſt ſupplicijs: ſemꝑ gaude
bat. Et cū ab eo peteret͛ viru ſenſum ex inte
gro buerit et q̄les dolores. Rn̄dit ꝙ paruū
de dolorib⁹ ſenſiſſet. ſ a quodā iuuene ſu⁹
dore abſterſo et aqua frigida ꝑfuſus: ita de
lectatus fuiſſe. vt nunc meſtior fact⁹ ſit. qn̄ de
pena de eculeo ſolutus fuerit. Vn̄ bernar. ſic
inquit. Multi vidēt noſtras punctiões qui
nō vident noſtras ꝯſolatiões. q: ille ſanctos
ſuos vngit iteri⁹ in corde: qui dicit cū ipſo
ſum in tribulatōe. Et taliter in ſua tribula⁹
tiōe dauid a deo fuit ꝯfortatus. qui dixit.
ſm multitudine doloꝝ meoꝝ in corde meo
ꝯſolatiões tue letificauerūt animā meā. q:
ſp̄us eius ē ſuꝑ mel dulcis. eccl̄. xxiiij. imo
ſm bernh. Adeo dulcis eſt vt quidā dulce⁹
dini ei⁹ ꝑualere nō valeat amariſſima mor
tis amaritudo. Quia ergo nō temperet illa
dulcedo q mors ē quide facit dulciſſimam:
Que enī ꝑplexitas reſiſtere pōt vnctioni que
morte facit dulciſſimā. ij. corinth. i. Qm̄ ſi
cut abundāt paſſiões xp̄i in nobis: ita et ꝑ
xp̄m ꝯſolatio noſtra. Vn̄ ionas ait. Jone
i. Tollite me et mittite i mare. et ceſſabit ma
re a nobis. Hoc eſt lignū qd̄ ipas aquas in

marab ꝑ moyſen dulcorauit. Exo. xv. Hec
eſt forma q̄ pulmētū ꝓphetaꝝ ꝑ heliſeū ſa⁹ farina
porauit. iiij. regū. iiij. Quia meditatō paſſi
onis dn̄ice dulcorat et ſaporat auſteritatem
pn̄ie noſtre. Vn̄ iob. vi. Que prius nolebat
tangere aīa mea: nunc pre anguſtia cibi mei
ſunt. hoc ē ſal federis qd̄ nullo ſacrificio de
eſſe iubet͛ ꝓpter eius ſuauitatē. leuiti. ij. Vn̄
iob. vi. Nunquid pōt comedi inſulſum qd̄ nō
ē ſale cōditū. aut quis pōt guſtare qd̄ guſta
tū aufert mortē. Hec ꝯſolatō eſt magna qd̄
datū eſt filijs iſrl̄ in deſerto: donec terrā ꝓ⁹
miſſiōis intrarent. De quo exo. xvi. Manc ia
cuit ros ꝑ circuitū caſtroꝝ. q: gratie diuine
ꝯſolatōis feruorē cōcupiſcētie carnalis ex
tinguit. et vndiqꝫ ab aduerſarijs defendit.
Cūqꝫ opruiſſet ſupficiē terre. q: gaudiū cō⁹
ſciētie nō reſultat i facie. appuit i ſolitudie. i.
in cōtēplatōe. minutū ꝓpter ſubtilitatē cō⁹
tēplatōis. et q̄ſi pila ꝯtuſuꝫ ꝓpter ſuauitatē
ꝯtritōis. in ſimilitudie pruine. q: cādorē hꝫ
ꝓpter mūdiciā et ſanctitatē. et ipugnat affe
ctū pietatis. reſtrīgit rigorē ꝺ iſcipline. et in⁹
cēdit incētiua cōcupiſcētie: qd̄ cū vidiſſent
filij iſrl̄ dixerūt ad inuicē manhu. qd̄ ſignifi
cat. quid ē hoc. Rn̄dit moyſes. Iſte ē panis
quē dedit vobis dn̄s ad veſcēdū: vt laborē
et laboris tediū ſuſtinere poſſitis. Jō dixit
math. xi. venite om̄s qui laboratis et one⁹
rati eſtis. et ego reficiā vos. Quicquid ſub
ſole placet. quicqd̄ in mūdo cōcupiſcit: nō
potent hāc ꝑ hoc ſibi copulare. Hec ē multi
tudo dulcedis ꝛ delectatō cordis ꝛ primicie
ſp̄us ꝛ pānis quotidian⁹ ꝛ ſtipēdiū mūdicie ꝛ
refugiū huius vite. Tertio ꝓbat ꝙ nō ſunt
ſufficiētes pene tp̄ales ad eternā gliaꝫ ꝓme
rēdam. Primo q: modica iſta. illa aūt ſunt
eterna. Vnde ſapie. iij. In paucis vexati in
multis bn̄ diſponent. Scd̄o q: iſta in loco
calamitatis. i. in mūdo. illa in loco amenī⁹
tatis. i. in celo. vn̄ pſ. Hec recordat⁹ ſum et
effudi in me aiam meaꝫ: qm̄ trāſibo in locū
tabernaculi viqꝫ ad domuꝫ dei. Nullus enī
amat qd̄ nō corrigat vel ſaltē ꝓbat. Sic arti
fex ꝓbat aurū et argētū. et fornax ꝓbat figu
li vaſa. et rex milites vtꝝ ei ſint fideles. Sic
deus diuerſis tribulatōib⁹ ꝓbat vtꝝ iuſtus:
vt ſi eū cōſtantē in patiētia inueniat regnū ſi
bi ꝓ mercede cōcedat. Vn̄ Iſid. de ſum. bo.
Tunc iuſtis gaudia diſponunt eterna cū in
p̄nti tribulatōe ꝓbant. Quāto. n. i hoc ſeculo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tribulationibus magis atterimur: tanto melius purgati deo in iudicio merebimur preſentari. Et idō tribulatiões et mala hui⁹ mūdi debem⁹ in patientia et cū gaudio ſuſtinere. ¶ B ¶ Tertio qꝛ pena illa de facili tollerabilis eſt. ſ gloria in dulcedine incōprehenſibilis. qꝛ in ſe tāta eſt ꝙ hō per ſe ſuſtinere non poſſit niſi hoc deo faciente. Quia ſm bern̄. In patria merces ſanctoꝝ tam magna eſt ꝙ nō pōt mēſurari. tam multa ꝙ nō pōt numerari. tā copioſa ꝙ nō pōt eſtimari. Et hoc ſancti quidam cōſiderātes ſuſtinuerūt paſſiōes ſm illud grego. Cōſideratio p̄mij minuit vim flagelli. E cōtra quidā hoc minime cōſiderātes. imo oīa⁹ leue ḡue putant. Vn̄ criſ. Nō video ꝙ aliqs noſtꝝ vera et pfecta cupiditate celeſtiū teneat. alioquī oia q̄ vident etiā grauia: vmbraꝫ putarem⁹ et riſum. Et ſic beat⁹ ignatius conſiderans iſtā penā eſſe leuē et velociter trāſeuntē: deſiderabat nō ſolū a beſtijs deuorari: ſ et carnem ferreis pectinibus diſcerpari. tātum vt poſſet xp̄m his ſupplicijs adipiſci. Etiā be. pau. cōſiderās ſuauitatē et dulcedinē viſionis beatifice in chriſto: cupiebat diſſolui et eſſe cū xp̄o. Nec mirum. qꝛ vt ait Iſidorus. qui future vite premia diligenter excogitat preſentis vite mala equanimiter portat.

Secunda pars in

qua notatur facilitas remedij exigētis. ibi. Lazarus amicus noſter dormit ꝛc̄. Qn̄ em̄ diſcipuli audierūt xp̄m dicentē. Eamus in iudeā. ıtꝝ timere ceperūt nimis. quare cogitauerūt eū reuocare ꝓpter odientiū ꝑſecutionē. vt qꝛ eū volebāt occidere: nō expediret ſe iterū morti exponere. Mortem em̄ magiſtri ſui etiā ꝓpriam vehementer formidabāt. Dn̄s aūt reſpōdit. Nōne. xij. hore ſunt diei. q. d. ſicut hore diei non ſunt ſtabiles: ſic nec affectus hominū. Et ideo nō credatis iudeos ſemp in tali pfidia pſeuerare: et maxime illi qui ambulat in die. i. in veritate ſine malicia ſicut vos. neminem offendit nec ſcādalizat. ſ qui ambulat in tenebris et in dolo: ille dꝫ timere. Poſt hoc addit. Lazarus amicus noſter dormit. qd̄ audientes diſcipuli: ıtꝝ conantur eum retrahere; ꝓponentes lāguoris facilitatē ſ. Dn̄e ſi dormit ſaluus erit. i. curabitur ſtatim. qꝛ bonuꝫ eſt ſignū qn̄ infirmus percipit ſienecicus dormit. qꝛ vt quidā dicūt lazarus ex infirmitate in freneſim venit: cuius remediū eſt ſomnus. Intendūt ergo dicere ſi dormit ſignū eſt dicere ꝙ cōualuit. et idō non neceſſe eſt vt vadas illuc. Xp̄s vero dicebat de morte. qꝛ ſm phm ſomn⁹ eſt mortis imago. et idō mortem vocabat dormitiōem. Facilius em̄ poterat mortuum ſuſcitare: ꝙ quis valeat dormientē excitare. Tunc dixit eis apte. Lazarus mortuus eſt. ſ gaudeo ꝓpter vos ꝙ fides veſtra ex tāto cōfirmetur miraculo. eamus ad eū. Tūc tertio conati ſunt eum retrahere. ꝓponentes ei ſui amoris inſepabilem vnione. dicēte thoma. Eam⁹ et nos et moriamur cū ipſo. q. d. Si de tua morte nō curas: ſaltē de noſtra curare debes: qui potius volumus mori tecum ꝙ viuere ſine te ꝛc̄.

¶ C ¶ Moraliter per diſciplos iſtos formidoloſos mortis: et de factis chriſti ignaros notaꝛ ſimplicitas hoīm mūdanoꝝ et fatuitas. qui mortē formidāt et pauēt. quā tamē euadere non poſſunt. de quoꝝ fatuitate loquitur ſene. de remed. fortuito dicēs. Stultum eſt timere qd̄ euitari nō pōt. Nam naturaliter vt habetur ex. i. phi. vnūqdq; in id reſoluitur a quo cōponitur. Entia em̄ naturalia reſoluūtur in materiā et formā ex quib⁹ etiā cōponuntur. Corpus etiā hoīs naſcitur ex terra et in terraꝫ reſoluitur. Iux̄ illud gen̄. iij. Terra es et in terraꝫ ibis. Et hō ex corpe et aīa cōponiꝛ. etiā neceſſario p mortem ab eiſdē reſoluiꝛ. Quia vt habet de pomo et morte areſto. Mors nihil aliud eſt ꝙ receſſus aīe a corpe. Cū ergo neceſſario fieri oporteat: ſtultū eſt illud formidare et eluctari. Vn̄ cyprian⁹ vt alleg. xiij. q. ij. ꝙ ppoſterū ꝓhibet lugere. i. cōtriſtari p noſtra morte. d. ꝙ ꝑpoſterum eſt ꝙ ꝙ pueriſum: vt cum dei voluntatē fieri poſtulem⁹ qn̄ euocat nos et accerſit de hoc mūdo: nō ſtatꝫ voluntatis eius imperio pareām⁹ obnitimur et reluctamur. et p vicariā more ſeruoꝝ ad cōſpectum dn̄i cū triſtitia et merore pducimur. exeūtes iſti⁹ neceſſitatis vinclo n̄ voluntatis obſequio. et volum⁹ ab eo pmijs honorari: ad quem venim⁹ inuiti. hec ille. Nō ſic timuit mortem vas electiōis paulus: ſ ſuſpirio mortē anhelabat di. qs liberabit me de carcere mortis hui⁹. cupio diſſolui et eſſe cū xp̄o. Vn̄ etiā de ſancto Iaco. q̄ cognomēto dr̄ intercīſus. legiꝛ talē hūc cū principe pſaꝝ dyalogum:

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

qui ei mortē minabat̃ inferre: niſi in deorū
cultura maneret dicēs. Noli iprudēter age-
re ne ſui morte pdas. Cui iacob⁹. hec non
mors ē: ſʒ potius ſomnus ē dicēdus. cū poſt mo
dicū reſurrectio tribuat̃. Cui pnceps. Nō te
ſeducāt nazarei dicētes mortē eſſe ſomnū.
qm̄ magni ipatores timuerūt eā. Cui iaco-
bus. mortē nō timemus. qꝛ de morte trāſi-
re ad vitā ſpamus. Cōgrue ergo mors ſom
no cōpat̃. De quo etiā xp̄s lazaro dixit mor
tuo. Lazar⁹ amicus nr̄ dormit. ¶ D ¶ Eſt
eīn notandum ꝙ mors eſt triplex. ſcilʒ
Corporalis et meditanda.
Spiritualis et fugienda.
Jehennalis et timenda.
Prima eīn mors ē meditāda. q̄ meditatio
valet ad multa. videlʒ ad cōtēptū mūdi. ad
hūiliatōeʒ ſui. ad fugā peccati. ad regendū
vitā. ad faciendū pniam. et ad appetendum
vitā eternā. Primo dico ꝙ cōtempt⁹ mūdi
p memoriā mortis habet̃. Nā mūdus trāſit
et cōcupia eius. et morte terminat̃ ois dele-
ctatio mūdi. Sicut ergo poma in arborib⁹
ſādunt̃ et vermeſcūtur. et ſi matura et deco
cta decidūt: ſic vis adoleſcētib⁹ vitā aufert
ſenibus maturitas. Vn̄ tullius de ſenectu.
Mors cōtingit adoleſcētib⁹ natura aduer-
ſante. et iō grauis. ſenibus vero venit tan-
q̄ ſponte nulla vi adhibita. et iō leuis. Et
augu. ſic inquit. Vita pñs nihil aliud eſt
q̄ ad mortē currere. Per oppoſitum igit̃ ho
mines laborāt vt diu viuāt: ne pueniāt ad
terminū vite ſeu vie. vn̄ ſtudia eoꝝ ſunt val
de cōtraria. ambulare eīn volunt et puenire
nolūt. currūt ad terminū volūtarij. quem tn̄
apphēdere nō cupiūt. Quos tullius in li
bro pdicto redarguit di. Tāta eſt in homi-
nibus ſtultitia inconſtātia atqꝫ pūerſitas ꝙ
oēs ſenectutē per quā morti appropinqua-
m⁹ vt adipiſcant̃ adoptant: et eādē adepti
excuſant. ¶ E ¶ Vn̄ antiqui vt mortis p-
prietatē plene exprimerent: ipſam in forma
virginea depinxerūt facie velatā. abſintheo
coronatā. ſanguie maculatā. Primo depin
gitur virgo. qꝛ ſicut virgo dʒ eſſe icorrupta
corpore et mente: ita nec mors corrūpit mu-
neris nec pce: ſʒ equaliter inuadit iuuenes ſil'
et virgines / ſenes / paupes et diuites / no
biles et degeneres: ſic ꝙ nec ē qui ſe abſcō-
dat a calore ei⁹. v. Eſt neceſſe mori iuueni
ſimul atqꝫ minori. Mors non cedit maiori

nec parcit honori. Unde ex hiſtoria alexā.
et etiā bragmanoꝝ. ꝙ ipi bragmani q̄ſi phi
exñtes in deſerto oīa mūdana cōtēnebant.
quib⁹ ab alexādro nūcijs miſſis mādauit:
vt peterēt ab eo quicquid vellēt. At illi re-
ſcripſerūt dicentes. da nobis imortalitatem
quā ſumme deſideram⁹. At ille reſcribens
ait. Ego ſum mortalis. et quō vobis imor
talitatem dare potero. Illi vero dixerūt ei.
Tu ergo cū ſis mortalis: q̄re tot mala faciē
do diſcurris: Juſtū eſt eſſe deo ſubditū. et
mortalia nō paria de deo ſentire. Secundo
imago abſintheo coronat̃. qꝛ ſicut abſinthi
um eſt herba amariſſima: ita et mors. Vn̄
phs. iij. eth. dic̃ ꝙ mors eſt finis oim̄ terri-
biliū. Et in eccl'ia. O mors q̄ amara eſt me
moria tua hoi iniuſto. Item ſanguine ma-
culat̃. qꝛ pctōꝝ multitudine frequēter defor
mat̃. Cōtra qd̄ pſ. pent. Libera me de ſan
guinib⁹. ¶ F ¶ Scd̄o memoria mortis va
let ad hūiliatōem ſuipſi⁹. Vn̄ antiqui vo-
lētes ſe hūiliare: poſuerūt cineres ſup capi-
ta ſua in memoriā mortis. qꝛ cinis eſſent fu
turi. iō homi dictū eſt. Memēto qꝛ cinis es
et in cinerē reuerteris. Eccl'. x. Quid ſuper-
bis terra et cinis: Vn̄ legitur de dyogene
pho. ꝙ q̄dā vice ſtetit i canali pleno oſſib⁹
mortuoꝝ. et vertebat oſſa hincinde. q̄ cū alexā
der inſpexiſſet dixit ei: qd̄ facis. Ille r̄ndit.
Nō poſſum iuenire qd̄ volo. Putabā eīn in
uenire differentiam inter oſſa et cadauera. diui-
tum et nobiliū. necnō paupū. ſʒ nullā repio
qꝛ ſunt oīs vni⁹ forme. et mors eos oīs
equat. Et i hyſto. romanoꝝ legit̃ ꝙ octauia
no fuit facta ſtatua. et i frōte ſtatue fuit ſcri-
ptū nomē ipatoris ceſar. et poſt ſtatī fulgur
pcuſſit ſtatuā. et abſtulit ab illo vocablo. c.
ita ꝙ q̄ prius dicebat̃ ceſar: futurū erat eſar
dicere de eo. Ceſar. n. deriuat̃ a cedo is. ere.
eſar ab edo is. ere. ad denotādū ꝙ cito erat
eſus a vmib⁹. qui ergo ſane mētis cōſidera
ret finē ſuū ꝙ erit terra et eſca vermiū: meri-
to ſe hūiliaret. ¶ Tertio memoria mortis va
let ad fugā peccati eccl'. vij. Memorare no-
uiſſima tua et i eternū nō peccabis. Qui. n.
recolit mortē dʒ cogitare ꝙ pctm̄ ē cā mor
tis. gen. iij. Quacūqꝫ. n. die comederitis:
morte moriemini. Vn̄ augu. Nihil ſic reuo-
cat a pctō q̄ freq̄ns mortis cogitatio. Nam
pauo viſis pēnis ſupbit et caudaʒ extendit
totā. ſʒ viſis pedib⁹ caudā deponit. Sic hō

hō cōſiderans finem mortis multis pecca-
tis ſe exponit ſine timore. ſ cōſiderato fine eru-
beſcit et peccare ceſſat. q̄re p̄s. Sciāt gentes
qm̄ hoīes ſunt. ſ. mortales. Quarto valꝫ ad
regēdū vitā ſuā. aues et piſces regūt ſe cau-
da. iumēta et boues cauda ſe defendūt a mu-
ſcis. ſic hoīes vitā ſuā dirigūt et tēptatōibꝰ
reſiſtūt mortis memoria. Job. xij. Interro-
ga iumēta et docebūt te: et volatilia celi in-
dicabūt tibi et piſces maris. Ad modū gu-
bernatoris dꝫ ſe regere hō. naꝫ gubernator
q̄ bn̄ vult regere nauē: ponit ſe i finē nauis
et nauem añ ſe dirigit. vt ꝑicula euitat. Sic
hō ponat ſe meditatōe ad finem vite ſue: vt
poſſit ad bonū exitū nauē. i. vitā ſuā dirige-
re. Seneca. Cōſidera ꝙ pulchra ſit res ante
mortē vitā cōſummare: deinde ſecure expe-
ctare reliquā ptem tpis ſui. ¶ B ¶ Quinto
valet ad pniam faciedā. Cū audiſſet rex eze-
chias ꝙ mori debebat: fleuit. yſaie. xxxviij
Et rex niniue audita cōminatōe ione: ad-
huc. xl. dies ſunt ꝛc̄. Induitꝰ e ſacco Ione
iij. Vn̄ legitur de quodā milite flagitioſo:
qui cōfeſſus nullaꝫ pniam a papa alexādro
iniūctā vellet facere. dedit ei papa anulꝫ
ſuū ꝙ ꝓ pnia portaret tali cōditōe: ꝙ cum re-
ſpiceret et cogitaret de morte ſua. ꝙ cū plu-
ribꝰ diebꝰ feciſſet: rediēs ad papā dixit. ꝙ
paratꝰ eſſet omēꝫ pniaꝫ adimplere. Sexto va-
let ad appetendū vitā eternā. vn̄ paulus cu-
piebat diſſolui et eſſe cū xp̄o. Phil. i. Sic
etiā multi ſancti ꝓpter vitā eternā cōſequen-
dā tradiderūt ſe ſpōte morti. De quibꝰ ps.
Precioſa in conſpe. do. m. ſa. eius. ¶ Scd'a
mors ſpūalis ē duplex. ſ. bona et mala. Bo-
na quidē eſt qn̄ q̄s mor̄ ꝑ baptiſmū: ſiue per
pniam morit pctō. vt habet de cōſe. di. iiij.
c. vt oſtēderet. et. c. ſic. Mala aūt mors cum
quis moritur ꝑ pctm̄. xxvi. q. ij. qui ſine. et
hec ē fugiēda. Mors ſpūalis bōa ē cū q̄s ꝑ
pniaꝫ morit pctō. vnde. j. vi. c. ſcribit. Nos
mortui ſumꝰ pctō: qm̄ in terra viuemus cū
illo. Vn̄ narrat ꝙ quidā pctōr traſiēs ꝑ ſil-
uā inuenit cēlenariū heremitā ibi degentē
a quo q̄ſiuit: quid ibi faceret. Rn̄dit here-
mita. diſco mori. et mercator q̄ ē neccīas cū
ſis ſenex: qꝛ als optꝫ te cito mori. Et here-
mita. hoc eſt qd̄ timeo qꝛ ſcio me moriturū.
et neſcio mori. Et mercator. qd eſt ſcire mo-
ri. Heremita. vicia dimittere et opa bona fa-
cere. Juxꝫ illō ps. Declina a malo et fac bo-
num. Vn̄ macrob'. de ſom. Scipio li. i. de
platone ſic inquit. Plato in phedrone dixit
hoī. Non eſt ſua ſpōte moriendū. Sꝫ in eo-
dem dyalogo dicit mortē philoſophātibus
appetendā. et ipſaꝫ phiaꝫ eſſe medicinā mo-
riēdi. Hec eīn̄ ꝯtraria videt̄ ſibi eſſe. ſed nō
eſt ita. qꝛ plato duas mortes hominis nouit.
quaꝝ vnam natura. alterā virtutes preſtant
hō eīn̄ morit̄ cū anima corpus relinquit ſo-
lutū lege nature. mori etiā dicit̄ cum anima
adhuc in corpore hoſpitata: corporis illece-
bras phia dictāte contēnit. et cupiditatum
dulces inſidias: reliquas oēs exuit paſſi-
ones. Et hanc mortem dicit plato ſapienti-
bꝰ appetendā. hec macrobiꝰ. ¶ D ¶ Mors
aūt ſpūalis mala fit ſpecialiter omiſſiōe. cō-
miſſiōe et operis cōpletione. Primo eīn̄ cū
facit qd̄ non tenetur facere: et omittit qd̄ eſt
faciendū. Apoc. iij. Scio opera tua qꝛ no-
men habes ꝙ viuas et mortuus es. Vnde
he. augu. xiij. de ciui. dei. ſic inquit. Tanta
gratia dei ꝓſtitit vt mors quā ꝯſtat vite eſſe
cōtrariā: inſtrumentū fieret per qd̄ tranſiret̄
ad vitā. Mors mala fit etiā cōmiſſione. cū
hō facit qd̄ ꝓhibitū eſt et facere nō deberet.
hiere. xxxi. Unuſquiſq; in iniquitate ſua. ſ.
ꝓprij actꝰ morietꝰ. et nō in pctō alieno mori-
tur hō ſ delicto ꝓprio. Et ſapie. xvi. Hō per
maliciā occidit animā ſuā. Jdcirco dñs di-
xit iudeis. Cauete ne aſcendatis in mōtē.
nec tangetis finem illius. qꝛ omis qui teti-
gerit morte morietꝰ. Et taliter ſaul cōtra dei
ꝓceptum montem ſuꝑbie et ambitiōis aſcē-
dit. Jō in bello. qꝛ primo cōmiſſione in aīa
mortuus fuit. etiā corꝑaliter interijt et mor-
tuus eſt. i. regū vltio. Tertio moritur homo
opis cōpletōe. Jaco. i. Pctm̄ cū cōſumma-
tum fuerit generat morte. ¶ J ¶ Sꝫ q̄ritur
pōt ne hō ſpūaliter mortuꝰ vere dici hō. Di-
co ꝙ nō. ſ tm̄ equiuoce eſt hō. ſ. ſm nomē.
ſicut hō depictus dꝛ hō. qꝛ ſolū nomen ſibi
retinet et nō rem. Et diffinitio hoīs eſt di-
uerſa. Hō ſic pꝫ. qꝛ hō ꝑdidit diffinitōeꝫ ꝓ-
priā in qua cōditus erat talis. hō eſt aīal rō-
nale imortale. Cōſtat eīn̄ hoīem a deo imor-
talitateꝫ accepiſſe. qꝛ poterat nō mori. Sed
hō peccādo duas dotes amiſit: necnon ſi-
ne eā duplex mors fuit ſibi cōminata. Nam
primā differentiaꝫ. ſ. rationalitatem amiſit
quando intellectum perdidit. et ſolum ſen-
ſu in quo vtuntur beſtie ſe habere oſtēdit. et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hocerat qñ peccauit viſu / tactu / et guſtu.
Quare in ps. dr. Hõ cũ in honore eẽꝫ nõ in
tellexit ⁊c. Eccle. iij. Nihil hꝫ hõ iumen
to amplius. Scd̃aꝫ etiã dĩfinitiã ꝑdidit. ſ. imor
talitatem. qñ neccitatem moriẽdi incurrit. nec
mirũ. qꝛ ablata prima dĩña aufertur ſcd̃a. qꝛ
ſcd̃a p̃ſupponit primã in diffinitõe hñ data
qꝛ ergo ꝑdidit rationabilitateꝫ: etiam ꝑdi-
dit imortalitatẽ: et factus eſt mortalis. Vñ
ſapie. vij. Sum quidem et ego mortalis hõ
ſimilis omnibus. ergo nõ remãſit ſibi niſi genus
videlꝫ aial de vã diffinitiõe hoĩs. ſꝫ qꝛ genus
nõ põt eſſe in rerũ natura: niſi in aliqua ſpe
cie oportuit ꝙ in aliq̃ ſpecie aĩalis remaneret.
et vm ē ꝙ in viliſſima ſpecie. ſ. in ſpecie ver
mis. Et illud pꝫ ex duobus. Primo ex ꝑte ſue
generatiõis paſſiue. Nã maxĩe ꝓpriũ eſt ver
mis ex putredine generari. Sic et hõ ex vi-
liſſima putrediẽ: qꝛ ex cõcupiã vicioſa. et in
pctõ que eſt putredo peſſima. ps. Ecce eñ
in iniquitatibus ꝯceptus ſum ⁊c. vñ Job. xxv
Hõ putredo eſt et filius hoĩs vermis. Et gre
go. Filius hoĩs v̄mis dr. qꝛ ex mortaliũ cor-
porum corruptõe ꝓpagat̃. Scd̃o pꝫ hoc idẽ ex
ſua generatõe actiua. Generatio eñ hoĩs
actiua cõſtat ꝙ ē vniuoca. et ĩ tali generãs
eſt ſimile in ſpecie generato. ſꝫ generari ex ho-
mine vermis. iuxͣ illud eccle. x. Cũ mortuus
fuerit hõ hereditabit vermes. ſerpẽtes et be-
ſtias. ergo dr hõ qdã vermis et nõ hõ. Iuxͣ
illud. ps. Ego ſum vermis et nõ hõ. Patꝫ
ergo ꝙ nõ ſine cã dicit. ps. deũ habere me-
moriã hoĩs. cũ dicit. Quid ē hõ ꝙ memor
es eius. qꝛ memoria ē reſpectu p̃teritorum. et ñ
p̃ntiũ. vt dicit phs. ergo ps. innuit ꝙ hõ fuit
p̃terito et nõ in p̃nti. Vñ idem dicit. Memo
rare q̃ mea ſuba ⁊c. ¶ K ¶ Iſta eñ memo-
ria eſt hoĩ multũ vtilis. qꝛ homo peccãdo
duplicẽ dĩfinitiã ꝑdidit ſue diffinitiõis. et du
plicẽ mortẽ icurrit: ꝓpter quod nõ eſt verus
hõ. Jõ duplici generatõe ſpũali ꝑuidit hoĩ
q̃ naſcat̃ vt ſuã diffinitiõeꝫ reciperet. Primo q̃-
dẽ ĩ baptiſmo. De q̃ Jo. iij. Oportet vos na
ſci denuo. et iõ reciperet hõ prima dĩfinitiaꝫ. ſ.
rõnabilitatẽ. et hoc in re. Secundã vero. ſ.
imortalitatẽ in ſpe. ꝓpter qd̃ recuperat qui na
ſcit̃ verã quodãmo hũanitatẽ. Et hoc ē qd̃
mirat̃ Nicodemus cũ dicit. Quõ põt hõ na
ſci denuo cum ſit ſenex. ſ. vetuſtate peccati.
Scd̃a aũt neccitas eſt in finali iudicio. de q̃
dicitur mathei. xix. In regeneratione cum
ſederit filius hoĩs ⁊c. Et in illa recuperet hõ
ſcd̃am dĩfinitiam. ſ. imortalitatẽ. nõ in ſpe. ſꝫ
in re. vt ſic homĩe nato cõueniat vera diffi-
nitio: vt iã nõ ſit q̃ſi vermis reptãs in terra
ſꝫ ſicut angelus dei in celis. Mat. xij. vt ve
rificet̃ illud apoc. xxij. Ecce tabernaculum
dei cũ hominibus: et hitabit cũ eis. et hoc de
ſcd̃o pricipali ⁊c. ¶ Tertium pricipale. ſ. de
morte gehẽnali: q̃ mors p̃mij eſt atqꝫ ſtipẽ
diũ peccati mortalis. apl's. Stipendiũ pcti
mors eſt. Et ſapie. xvi. Tu es dñe q̃ vite et
mortis habes ptãtem. et deducis ad portas
mortis: et reducis qui ſupple volueris. Iuxͣ
illd̃ Ezech. nolo mortẽ pctõris ⁊c. Qui aũt
impenitẽs ꝑmãſerit: vt habetur de peni. di.
vlti. in fi. oĩno morit̃ et cruciat̃. et ſi ſemper
viueret ſemꝑ peccaret: ac dei eſt miſeretis ꝙ
operat̃ finẽ peccati: et obiurgãs ſine fine tor-
quebit̃. qꝛ nũꝙ v̄tute ditat̃. ſemꝑ plenus ini
quitate. ſemꝑ ſine caritate. ſine fine torque
bit̃. a q̃ morte cuſtodiat nos xp̃s q̃ regnat.

Tertia pars in qua

tractatur claritas miraculi excellentis. ibi.
ihs ergo. Nota dr in euãgelio ꝙ ihs fremu-
it ſpu: qui gemitus ſurgebat ex idignatõe cõ
tra dyabolũ. ꝑ cuius ſuggeſtiõeꝫ mors intra
uit in mũdum: quem erat cito per mortem
expellaturus in cruce. fremuit. i. cum quo-
daꝫ ſtrepitu intra ſe gemuit. et gemitu quo
dam ſtuproſo ſono vocis expreſſit et turba
uit ſeipm. i. turbatum ſe oſtendit ex cõpaſſi
one ad lazarũ et ſorores eius. et videns lo
cum ſepulture lachrimatus eſt. Juſſit tolle
re lapidẽ et clamauit. veni foras lazare ⁊c.
¶ L ¶ Moralr ĩ hac ꝑte notare xp̃i magnã
pietatẽ poſſumus: qui non fetidiſſimũ pec
catorem ſpernit viſitare per ſuaꝫ graciã. imo
cum vocat et ſuſcitat du ſorores lachrimã-
tes reſpicit. ſ. intelligentiam et voluntatem
qñ eñ hõ cognoſcit et itelligit quid contra
deũ fecit et deſiderat et vult penitere de pec
catis. tũc xp̃s ex ꝯpaſſiõe pctõris lachrimat̃
et effectũ pietatis oñdit. Hꝫ g̃ pctõr illas ſo
rores ad ipſuꝫ mittere. di. dñe ſi fuiſſes hic
ꝑ gr̃iã. frater meus. ſ. ſpũs ñ eẽt mortuus pctis
Eſt nãqꝫ p̃ntia gr̃ie preſeruatio culpe. ſicut
p̃ntia radij ſolaris conſeruatio fertilitatis et
expulſio frigoris. Nã vt dicit phs. ij. methe.
Sol ꝓpter ſuã elõgationem et approxima-
tioem eſt cã generatiõis et corruptiõis corũ

que fiunt naturaliter et corrũpunť in rebus inferiorib⁹. Quare etiã .ij. de generatõe diẽ ꝙ adueniẽte ſole aĩalia ridebunt. recedẽte vo ſole flebũt. Sic etiã abſente xp̃o et eius gr̃a illuminãte et cõſeruãte anima peccans marceſcit et moriť. nullũq₃ bonũ deo ad meritũ acceptũ opať. ſ₃ eo adueniente gr̃a tenebras vicioꝝ illuiat. vicia expellit. naturam aĩe cõfortat. et aĩam ad oĩa pficiẽda diſponit. Vñ augu. et de cõſe. di. iiij. Gratia q̃ per xp̃m datur nõ ſolũ remiſſiõe₃ pctõꝝ facit: ſ₃ etiã vt lex ipleať. natura libereť. et ne pctm̃ id eſt fomes dñeť. Hoc oſtẽdiť in lazaro qui abſente xp̃o mortu⁹ eſt: ſ₃ eo adueniente eũ a morte ſuſcitauit. naturã confortauit et ei gietiuum inbuit: q̃re ſorores eius xp̃o dixerunt. domine ſi fuiſſes hic frater meus non fuiſſet mortu⁹. ¶ M ¶ In quibus verbis tria notantur.

Saluatiua gubernatio. ibi. Domine.
Cõicatiua habitatio. ibi. Si fuiſſes hic.
Poteſtatiua ꝯſuatõ. ibi. Frater ñ fuiſſ₃ ꝛc.

Quantũ ergo ad primũ ſciẽdũ ꝙ dñatio eſt inter dñium et gubernatõem xp̃i et alterius cuiuſcunq₃ tp̃alis dñi. Dñs em̃ gubernatio dñi tp̃alis ſic ad ſubditos tm̃ extẽdit inq̃tũ eẽ modũ ꝓprũ iquirit. Vñ talis dñs alios gubernãs eſt vt ab eis cõſueť. Nõ ſic xp̃us gubernat. q̃r nr̃a cuſtodia ñ idiget. nec bonis noſtris. ſ₃ ecõtra nos eius bonis et ꝯſeruatiue gubernatiõe. p̃s. atteſtãte. qui eũ inuocãdo ſic ait Cõſerua me dñe qm̃ ſpaui in te. Lin narrať in libro de naturis lapidũ. de quodã lapide qui vocať epiſtites. qui illas duas virtutes dẽ hr̃e. videl₃ ꝙ diſcordiã ſedat. ſilr et tutũ ꝯſuat geſtantem. in q̃cunq₃ ſorte etiã quis dubi⁹ fuerit. Hoc tm̃ cõſiderandũ eſt ꝙ ſi p̄dictos effect⁹ efficere d₃. req̃rit ꝙ poꝛtet ex ea pte hoĩs in qua iacet cor. Moralr lapis ille xp̃s eſt: qui eſt lapis angularis qui diſcordiã inter deũ et hoĩem. ſimiliter et ſeditiões iter hoĩe₃ et hoĩe₃ ꝓpria morte mitigauit. q̃r ſm aplm. Ipe ẽ pax noſtra qui fecit vtraq₃ vnum et mediũ parietẽ. macerie ſoluẽs inimicitias in carne ſua. Ad ephe. ij. Iſte em̃ lapis in q̃cunq₃ ſorte dubia ſecuꝝ cõſeruat geſtantẽ. Nõ vita tota in pñti eſt temp in qua dubia cotingẽtia p ſortes Nõ vt aliquid eueniat ignorať per ſortes. Sic etiã videm⁹ aliquotiẽs ꝙ de manu ſiũt ſortes. Tenet em̃ vn⁹ in manu feſtucas vel paleas: et oẽs alij trahũt quil₃ ſortem ſuã. Iſti aũt ſic trahẽtes vident p̃ncipia: nõ aũt finẽ. Vñ interdũ qui ſe putat trahere feſtucã lõgiorem: trahit breuiorẽ. Iſto mõ imaginãdũ eſt ꝙ vita cuiuſlibet q̃ſi linealr eſt in manu dei. et de manu dei iteꝝ trahiť. et qui ſe credit trahere lõgã lineã q̃ ſpat forſan diu victurũ añq̃ꝫ cogitet moriť. et trahere cogiť lineã breuiorẽ. et ſic ex iprouiſo linea multotiẽs terminatur ad punctũ. Iuxͣ illud iob. xxi. In pũcto ad inferna deſcẽdũt. Illaꝝ em̃ linearũ videmus p̃ncipia. Fines aũt ignoram⁹. Et hoc eſt qd̓ eccľ. ix. dẽ. Neſcit hõ finẽ ſuũ. Et pauci ſunt iuſti atq₃ ſapiẽtes et opa eoꝝ in manu dei. et cum hoc neſcit vtrum amore vel odio dignus ſit. ſed oĩa in futurũ ſuantur incerta. Et hoc habetur ꝙ tota vita nr̃a cõſiſtit in quadã dubietate et cõtingẽtia p ſortes trahendas de manu dñi terminãda. et iõ qui vult in illa cõtigentia maximã ſecuritatẽ hr̃e: poꝛtet ſecum lapidẽ iſtũ videl₃ xp̃m. dicẽs cũ deuotõe illõ p̃s. ego aũt in te ſpaui dñe dixi de⁹ me⁹ es tu. in manibus tuis ſortes mee. S₃ aduertit ꝙ eũ poꝛtẽt ex ea pte qua cor iacet. et nõ ſint de numero coꝝ de q̃b⁹ cõqueriť ꝓpheta hiere. xij. ꝓpe es tu ori coꝝ et lõge a renib⁹ coꝝ. S₃ debẽt memores eſſe et ex corde tractare ꝙ dñs maxim⁹ celi et terre idignis ſeruulis fecerit. qm̃ ex miĩcordia eos omnes q̃tũ ad ſufficietiã redemit. et de penis inferni ſua amariſſima morte liberauit. de quib⁹ recolẽdis bñficijs loquiť bern̄. ad fratres dẽ mõte dicẽs ſic. Quicunq₃ h₃ ſenſu₃ xp̃i q̃tũ xp̃iane pietati expediat: q̃tũ ſeruum dei ſeruu redeptõis xp̃i deceat: et vtile ſit ei hora altẽ hora dici. hora paſſiõis ip̃i⁹ et redẽptiõnis. attẽti⁹ recolligere bñficia ad fruendũ ſuauiter in cõſcia et recolẽdũ fideliter in memoria bñficioꝝ actoꝝ. ¶ II ¶ Scdo cõicatiua hitatiõ xp̃i fidelib⁹ amicias mltũ cõfert. Iõ martha dixit ad dñm. ſi fuiſſes h̃ frater me⁹ nõ fuiſſ₃ mortu⁹. Dicẽ em̃ phs. iiij. eth. ꝙ nihil ẽ ita ꝓprie amicitie ſicut cõmorare et cohitare. Vñ cõiter videm⁹ ꝙ illi q̃ ſil' cohitãt more et veſtitu: ex hoc de ſe pl⁹ ꝯfidũt et maiorẽ ad inicẽ hñt ꝯfidẽtiã. Refert Iuſtin⁹ ĩ abreuiatiõe trogi pompei. li. xij. ꝙ cũ Alexander magnus obtinuiſſet regnum pſarum. cogitauit quomodo poſſet ipſos perſas ſibi familiarius copulare. et quid fecit.

Certe ille q̄ morib⁹ et natōe macedo fuit ī p
ſa; leges trāſmiſit ſpecialr̄ quo ad mores et
habitu. et more et hitu macedonico relict⁹.
Sic xp̄s dei fili⁹ volēs nos oms̄ facere fa⸗
miliares: nobis dignat⁹ ē ſui grā et hitu cō
firmari: ex eo ꝙ ſemetipm̄ exinaniuit: for⸗
mā ſui accipiēs. et hitu inuētus eſt vt hō.
Phil.ij. Et nō ſolū hō: ſ etiā q̄ſi legib⁹ hu
manis ſe ſubijciēs. cuius ꝓpriū ē eſſe vbiq̄
nobiſcū. et ī hitu nr̄o voluit hitare. De quo
Jo.i. Verbū caro factū eſt. et habitauit in
nobis. Scitis ſm̄ iura ꝙ vir et mlier ꝓpter
bonū cōiugij: niſi carnale fortaſſe occurrat
obſtaculū cohitare tenent̄ ſil'. et ſi vxor ſpō
te et ſine cā a viro ſe ſeꝑauerit. ſeipam meri
to facit ſuſpectā. Spūaliter ad ꝓpoſitū que
libet aīa fidelis xp̄o deſpōſata e: et cū eo d;
cōmorari ꝑ multiplicatōe filiorū. ſc; opm̄
meritorꝫ. De qua deſpōſatōe loquit̄ apl's
ij.cori.xi.di. cuił; aie. Deſpōdi .n. vos vni
viro vgīnē caſtam exhibere xp̄o. Ab hac ḡ
vxore ꝓducit̄ ꝓles .i. opus bonū et merito⸗
riū. ſ nō ſine cohitatōe viri: ꝑ quē nō ſolū
opus ꝓductū dr̄ ſanctū: ſ etiā tot⁹ hō. Vn̄
ait ps. Tu aūt in ſancto hitas ꝛc̄. Ex quo
ḡ xp̄s nō ſolū nobis cohabitat: ſ etiā; nos
inhitat. mirū nō eſt ꝙ de malis multis nos
liberat et ꝯſeruat. Si eīm fuiſſet cum lazaro
ip̄e mortu⁹ ñ fuiſſ;. ¶ Tertio xp̄s huit pote
ſtatiuā liberatōe; et ꝯſeruatōe; exo.xv. q̄s
ſilis tui in fortib⁹ dn̄e. magnific⁹ in ſancti⸗
tate. et faciens mirabilia. ſm̄ phm̄. iij. eth.
Maxia fortitudo ꝯſiſtit in voluntaria ꝑpeſſi
one mortis pro maximo bono ꝯſequendo.
Mors aūt victorioſa xp̄i q̄ eſt liberatio nr̄a
fuit ſumme volūtaria ꝑ bono maximo cōſe
quēdo. et ꝑ toti⁹ hūani generis redemptōe
cōplēda. ergo fuit maxia fortitudo. Vn̄ in
ps. Quis eſt iſte rex glorie. do. for. ꝛc̄.
D ¶ Pro hac fortitudie et grata fortitudie
ei regratiari ſumme tenemur. Videt̄ eīm de
xp̄o et de hoīe ſicut de duob⁹ germanis de
quibus inter gratas fabulas recitat̄. ſ. caſto⸗
re et polluce. De quib⁹ fingit̄ ꝙ fuerūt ger⸗
mani: quorꝫ caſtor qui fuit fili⁹ iouis imor⸗
talitatē a p̄re recepit .i. poſſe nō mori. Pol⸗
lux aūt in nc̄citate moriendi ꝑmāſit. cui fra
ter ſuus grate cōpatiēs cogitauit q̄liter etiā
ſibi imortalitatē cōicare poſſet. ipa; quoq̄
mortē ſpōte ſubijt. et ad tp̄us mortuus per
māſit ꝑ germano ſuo. vt ei⁹ diuinitatis īā
ꝑticeps imortalitatē reciperet. Ipſeq̄ fact⁹ ē
vn⁹ occaſus ortus q̄ ꝑpetu⁹ vterq̄. ꝓpter
qd̄ ad celum tranſlati ſunt et in ſignu; poſiti:
qd̄ gemini vocat̄. Moralr̄ per iſtos duos ger⸗
manos xp̄m intellige ex vna pte. hoīe; aūt
purū ex alia pte. Xp̄s aūt q̄ fuit fili⁹ iouis
id eſt dei pr̄is omnipotētis huit naturaliter
nō poſſe mori. ſi ſue beniuolētie placuiſſet.
hō aūt ꝑ pcc̄m incurrerat mortalitate; nat̄e
et culpe. Xp̄s ḡ hoī cōpatōes volēs imor⸗
talitatis priuilegiū germano cōicare: ſubijt
mortem nature paſſus in cruce. ſua q̄ mor⸗
te ſimpla noſtra q̄ duplex erat creauit. ſicut
pulchre deduc̄ beat⁹ augu. ī q̄buſdā dictis
ſuis. et ſic maximā ſuā fortitudinē in noſtra
deliberatōe demōſtrauit. P ¶ S; q̄rit̄ qd̄
eſt maius miraculū reſuſcitatō a morte cor⸗
porali. an iuſtificatio impij. q̄ dr̄ ſuſcitatio
morte ſpūali. Rn̄ d: t mḡr rich. in. iiij. ſuo ſu
per ſnias. di.xvij. ar.iij. q.ix. ꝙ ad h ꝙ ali⸗
quid dicat̄ miraculoſe factū tria requirunt̄.
Primo ꝙ fiat nō oꝑatōe naturali: ſ oꝑatōe
ſuꝑnaturali. Qd̄ eīm ex naturali oꝑatiōe fit
ex ignorata cauſa. l; q̄nq̄ mirabile videat̄.
non tn̄ eſt miraculum ſm̄ augu. de ciui. dei
Scd̄o ꝙ in materia nō ſit aliqua diſpoſitio
niſi ſolum pura potentia obediētie. ad hoc
ꝙ in ipſa fiat illud opus quod eſt miraculū.
Tertio ꝙ ſit preter modum conſuetum. Vn̄
de dicit augu. in libro retractationū. ca.xiij.
ꝙ ſi ſolita eſſent: mira non eſſent. Q̄uis aūt
non omne mirum vel mirabile ſit miraculū
tamen omne miraculum eſt mirabile. et eſt
mirum inquantum fiat a potentia diuina:
et quantum ad hoc et propter illa tria dici⸗
tur ꝙ miraculu; eſt opus arduū preter ſpe;
nature et īſolitum. Vide in auten. de con⸗
ſulibus. §. vltimo. colla. iiij. ꝙ raro accidit
miraculū. Cum ergo iuſtificatio impij non
ſit inſolita: et de lege cōi requiratur aliqua
diſpoſitio in adulto qui iuſtificatur. Iuſti⸗
ficatio impij que ſic fit de lege cōi nō eſt mi
raculoſa: q̄uis effectiue fiat per potentiā ſu
pernaturalis agentis. Iuſtificatio aūt im⸗
pij preter legem cōem que fit ſi deus iuſtifi
cat adultū aliquem qui prius ſe non diſpo
ſuit miraculoſa eſt. q: in tali iuſtificatione
ſunt oīa illa tria q̄ ad miraculū requirūtur.
Mō ad ꝓpoſitum et ad q̄ſitū rn̄dendū eſt ꝙ
q̄uis vterq̄ effect⁹ reſuſcitatōis fiat a potē
tia diuia. et q̄ntū ad hoc neutrꝫ ſit miraculoſi⁹

altero. tamen duo alia q̄ requirunt̄ ad miraculū etiā inueniunt̄ in reſuſcitatōe corporaliter mortui: q̄ nō inueniunt̄ in reſuſcitatione mortui ſpiritualiter loquendo de illa que fit de lege cōi.

Sabbato poſt letare.

EGo ſum lux mundi Jo. viij. ¶ Q. ¶ Scd̄m naturā videm⁹ q̄ cuicunq̄ ꝯuenit ſilitudo ſeu ꝓprietas alteri⁹. q̄ etiā ei attribui pōt eius nomē. vn̄ q2 imago ſeu ſilitudo hoīs in pariete per lineamēta depigit̄ equiuoce eadē pictura hō appellat̄. et iō pueri videntes alios viros patrib⁹ ſuis ſiles. ex inſtinctu nature appellāt oēs viros patres. et oēs feminas matres. primo phicoꝝ. Phs in ꝑdicamētis. c. de q̄litate. Quecūq̄ triāg̃li vl' circli diffinitōez vl' ꝓprietatē recipiūt: circuli vl' triāguli n̄ idigne appellātur. Sic de⁹ ꝓpter infinitas ꝑfectiōes et varios effect⁹ ſimiles effectib⁹ creaturaꝝ quos in creatis opat̄ ex tpe. multis denoīatōib⁹ noīat̄. vt creator dn̄s refugiū: que ſingit in di. xxx. primi ſolū ex tpe de eo dicūt̄ et ei tpaliter conueniunt ſine sui cōmutatōe. Sic etiā ſm boe. i. de ꝯſo. metro. ij. d2 ſol. q2 ſolus oīa videt. et lꝫ oīs qui male agit odiat lucē et q̄rat tenebras: tn̄ oculos cūcta ꝯſpicientis latere n̄ pōt. xviij. q. ij. ꝑniciosaꝫ. Chriſt⁹ ḡ qui eſt filius dei naturalis cui pater oēm ꝑfectiōez cōicauit ꝓpter eandē eam et ſilitudiem creaturaꝝ pōt etiā appellari ſimilitudinarie multis nomib⁹. vt lux. ſol 2c̄. Unde Ciprian⁹ de ꝯſe. di. iiij. nec quēq̄. Si dies equaliter omnibus naſcit̄: et ſi ſol ſup oēs patet et equa luce diffundit̄: q̄nto magis xps ſol ſup oēs patet equa luce. et dies verus in eccl'ia ſua lumē vite eterne pari eq̄litate largit̄. dicit ḡ hic. Ego ſum lux mūdi.

¶ Querit̄ an magnificare et dignificare nomē ꝓpriū ſit vicioſum et pctm̄. Et videt̄ q̄ ſic. ꝓuer. xxij. Laudet te os alienū et nō os tuū. In oppoſitū. eccl'. xli. Curā habe d̄ bono hoīe. q2 meli⁹ ē nom bonū q̄ diuitie mlte. ꝓuer. xxij. Et xps laudat ſe di. Ego ſuꝫ lux 2c̄. Dico q̄ ad dignificatōꝫ noīs hoīes alr et aliter ſe hn̄t. Nā q̄dā nom ſuū ambitioīe magnificāt ad ꝓpriā oſtēſiōem. quidaꝫ nomē vilificāt ſcandaloſe in delectatōem. quidā virtuoſe dignificāt ad edificatōem.

Primi ſunt hoīes vani. mūdani. qui nihil aliud in ſuis opib⁹ appetūt nec intendunt niſi q̄ ſint magni noīs et famoſe opinionis apud hoīes. Hi ꝯparant̄ ſcriptorib⁹ noīa ſua ſcribētib⁹ in pauimēto qui leuiter ꝯculcantur et de terra delent̄. De q̄b⁹ loquit̄ grego. xxviij. moral'. c. xxv. di. Oēs qui in cogitatōe terrena huic ſeclo ꝯfirmātur. ꝑ oīa q̄ agūt huic mūdo relinq̄re ſui noīs memoriā volūt et conāt̄. aliqui belloꝝ titulis. alii edificioꝝ menib⁹. alij diſertis lraꝝ doctrinaꝝ ſecularium libris iſtāter elaborāt. ſibiq̄ memorie nomē edificāt. hec ille. q̄ſ autē hi faciant. oſtendit paulopoſt di. Licet quiſq̄ faciēdo gloriā ſui noīs laborat: memoriā ſuā q̄ſi cinerē poſuit. q2 hāc cito ventus mortalitatis rapit. ps. nomē eoꝝ deleſti in eternū et in ſeculū ſeculi. Tales etiam fuerūt filij noe poſt diluuiū: dicentes. celebremus nomen noſtꝝ anteq̄ diuidamur in vniuerſas terras. et ceperūt edificare turrim cui⁹ acumē attigeret celū. gen. xi. Sꝫ quid accidit ipſis. volebāt facere nomē honoris et fecerūt ſibi nomē cōfuſiōis. iō vocatū eſt nomē eius babel. i. cōfuſio. De talib⁹ etiā habem⁹ exemplū. i. macha. v. vbi d2 q̄ Joſephus et azarias pricipes iudeoꝝ dixerūt. Faciamus et ipſi nobis nomen: et eamus pugnare ꝯtra gētes. Et ſequit̄ q̄ ceciderūt in alia die de populo ad duo milia virorū.

¶ R ¶ Scd̄o ſunt aliqui q̄ nom ſuū ſcādaloſe vilificāt: cuiuſmōi ſunt notorij peccatores: qui relicta verecūdia igerūt alijs malū exēplū. male viuēdo. peccātes ſine freno quoꝝ hodie creuit magn⁹ numer⁹ qui gloriant̄ cū malefecerit. Hi dicūtur a mūdanis boni ſocij: qui ſunt ꝑuerſiſſimi et ribaldi: qui ſic maleficijs ſe exaltāt. et multoꝝ virorum et mulieꝝ honorē et famam diffamāt. gloriant̄ de carnib⁹ q̄rū tn̄ brodiū nūq̄ ſenſit coꝝ guſt⁹. ps. Quid gl'iaris in malicia q̄ potēs es iniquitate 2c̄. Iſti ſunt ſimiles pomis putridis vel dentibus inſanis: qui niſi ab alijs expellātur: etiā alios inficiut. Sic iſti corrūpunt bonos mores hominum ſimpliciū per eloquia eorum mala et ſcandaloſam conuerſationem. De quibus Jaco. in cano. c. ij. Ipſi inquit blaſphemant nomen bonum quod inuocatum eſt ſuper nos. Tales notorij ribaldi. vt dicitur de peni. di. i. In actione penitētie ſunt publice puniēdi.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf